

[Elmquist.]

en vis Alder, f. Eks. 5 Aar, og til Nybygninger. Forhaabentlig kan Støtten derigennem ogsaa medvirke til at skabe forøget Beskæftigelse paa de danske Værfter.

Den Form, hvorunder Lovforslaget søger at løse denne Opgave, har vi, saaledes som jeg har givet Udtryk for, adskillige Betæneligheder overfor. Vi haaber imidlertid, det maa lykkes — og dertil tilsiger vi vor Medvirkning — at faa saadanne Ændringer indført i Forslaget, at Risikoen for Staten bliver noget begrænset, saaledes at den Hjælp, som ogsaa vi gerne vil yde til Skibsfarten, maa kunne blive gennemført paa en for Staten fuldt forsvarlig Maade og paa en for Skibsfarten gavnlig og heldbringende Maade.

Vi tilsiger altsaa en velvillig Behandling af Lovforslaget, og vi gaar til denne Behandling i Haabet om, at det maa kunne lykkes at gennemføre en Ordning, som kan bringe Skibsfarten den Hjælp, som den mener at trænge til i Øjeblikket til Modernisering og Fornyelse, en Hjælp, som Skibsfarten i et saadant Øjeblik har et vist Krav paa netop i Kraft af, at Skibsfarten paa saa smuk en Maade har klaret sig selv.

Hendriksen: Jeg ser med megen Sympati paa Tanken om gennem en Skibshypotekbank eller Skibshypotekasse — Navnet spiller i denne Forbindelse ingen Rolle — at søge at realisere den gammelkendte Tanke om at skabe en særlig Institution til Finansiering af Handelsflaaden. Selv om mange mener, at det vel i og for sig ikke skulde være en Statsopgave ligefrem at starte en Skibshypotekasse, kan jeg særdeles godt forstaa, at man fra interesseret Side fremsætter et Ønske herom, og jeg vil ogsaa gerne yde min Medvirkning til, at Staten giver Erhvervet en Haandsrækning i saa Henseende.

Imidlertid vil jeg straks sige, at Forslagets Bestemmelser ikke paa alle Punkter forekommer mig helt tilfredsstillende. Det er jo nye Former for Støtte til Erhvervene, der søges knæsat gennem dette Lovforslag derved, at Staten skal garantere for Obligationerne, altsaa for Hovedstolen, ikke, som Forholdene har været i visse andre Tilfælde overfor nogle Landkreditforeninger, for Forrentningen. Sikkerheden for den Risiko, Staten løber, dannes af den Garantifond, der skal tilvejebringes fra Rederside, paa 1 Mill. Kr., forinden Kassen træder i Virksomhed, og Spørgsmaalet er da, om denne Sikkerhed er tilstrækkelig.

Jeg tror, man maa gøre sig klart, at der

kan komme til at foreligge Situationer, hvor Garantien kan blive effektiv og vil blive effektiv. Selv med en meget forsigtig Forrentningsførelse og en meget forsigtig Laangivning — og der kan jo ikke ydes noget Laan, der overstiger Halvdelen af Værdien af det paagældende Skib — kan der alligevel paaføres Kassen betydelige Tab; og en Garantifond, der kun andrager 5 pCt., af hvilke 5 pCt. endda kun $\frac{1}{5}$, altsaa 1 pCt., af de 20 Mill. Kr., der er Tale om, skal indbetales kontant, er en meget lille Margen og et meget svagt Værn, før Statens Garanti kan blive effektiv.

Nu fremhævede det ærede Medlem Hr. Elmquist, at man muligvis kunde gaa dertil, for at indskrænke Statens Garanti, at fastsætte 40 pCt. som Maksimum for, hvad der kunde udlaaes. Jeg tror ikke, den Vej er farbar. Jeg vil anse det for ganske udelukket, at Skibsfarten kunde erklære sig tilfreds med en Ordning, der gik ud paa, at man som første Prioritet i denne Skibshypotekasse kunde opnaa et Laan paa 40 pCt., for Erfaringen viser, at det altid er praktisk talt udelukket at opnaa et Banklaan mod 2den Prioritets Sikkerhed, og jeg tror derfor, man bliver tvunget til at blive staaende ved de 50 pCt.

Nu vil man formentlig fra visse Sider gøre gældende, at der overheadet ingen Risiko er forbundet med Statens Garanti. Men hvis der ingen Risiko var forbundet dermed for Staten, naar der er tegnet en Garantifond paa 1 Mill. Kr. fra Rederside, vil der jo heller ikke være nogen Risiko for Rederne forbundet med at forøge denne Garantifond eller ved at paatage sig solidarisk Ansvar. Risikoen maa jo være den samme, hvad enten det er Staten eller private, der løber den. Men hertil kommer, at der, som jeg nævnte før, kun skal indbetales 200 000 Kr. i Garantifonden, altsaa 1 pCt. af Kasseobligationernes maksimale Paalydende, og de resterende 800 000 Kr. af Garantifonden kan senere indkræves paa den i Forslaget nærmere angivne Maade.

Imidlertid har man jo ingen absolut Sikkerhed for, at disse Penge alle i paakommende Tilfælde vil være til Stede, for af det Bilag, der ledsager Forslaget, og hvori anføres, hvilke Rederier der har tegnet Garantifonden, fremgaar det jo yderligere, at hvert enkelt Rederi kun hæfter for sin egen Part. Med andre Ord, man kan i paakommende Tilfælde, saafremt Forholdene medfører, at Garantikapitalen helt eller delvis skal inddrives, risikere, at et eller flere af de Rederier, der har